

שבת קלא. (ש10) עד קלב. (שורה רחבה ראשונה)

ביאורי מושגים

שתי הלחם והעומר - ביום הראשון של חוה"מ פסח, היו מביאים מנחת שעורים מהתבואה החדשה ומקטירים אותה על המזבח. מרגע הבאת מנחת העומר הותר לאכול מהתבואה החדשה.

בשבועות היו מביאים שני לחמי חיטה מהתבואה החדשה. לשתי הלחם היו מצרפים שני כבשים (כבשים אלו היו מוקרבות כשלמי ציבור - קרבן נדיר ביותר). את הכבשים היו מקריבים על המזבח, בעוד שאת הלחמים היו מגישים לפני המזבח אבל בניגוד למנחת העומר את הלחם לא היו מקטירים (אסור להקריב חמץ על המזבח חמץ).
עד הקרבת שתי הלחם היה אסור להקריב מהתבואה קרבנות. אחרי ההקרבה הותר להקריב מהמנחה החדשה.

לכל אחת מהמצוות הללו יש לימוד מיוחד:

מילה - המקור: 'ביום השמיני ימול בשר ערלתו'.
לא ניתן ללמוד ממילה על השאר כיוון שעל המילה נכרתו 13 בריתות.

שתי הלחם - המקור: ג"ש 'הבאה' ממנחת העומר.
לא ניתן ללמוד מהם על השאר, כיוון שהם צורך גבוה.

לולב - המקור: 'ולקחתם לכם ביום הראשון'.
לא ניתן ללמוד מלולב על השאר כיוון שהוא ניטל יחד עם עוד 3 מינים.

סוכה - המקור: ג"ש 'שבעת ימים' מלולב.
לא ניתן ללמוד מסוכה על השאר כיוון שהיא נוהגת גם בלילה.

מצה - המקור: ג"ש 'חמישה עשר' מסוכה.
לא ניתן ללמוד ממצה על השאר כיוון שהיא נוהגת גם בנשים.

שופר (גם של ר"ה וגם של יובל) - המקור: 'יום תרועה'.
לא ניתן ללמוד משופר על השאר כיוון שהשופר יוצר תוצאות הלכתיות (שחרור עבדים) ורוחניות (מזכיר אותנו לפי כסא הכבוד).

את ההכנות למצוות הללו התיר ר"א לעשות בשבת:

מילה,
קצירת שתי הלחם,
לולב,
סוכה,
מצה,
שופר,

את ההכנות למצוות אלו אסר ר"א לעשות בשבת:

ציצית,
מזוזה.

את ההכנות למצוות אלו אין לעשות בשבת כיוון שניתן 'להתחמק' מהמצוה.
אם האדם יפקיר את הבית והבגד חיוב המצוה 'ופקע'.

הצעה א': הלכה למשה מסיני.

נדחה - מדין זה למדנו בק"ו שפיקוח נפש דוחה שבת, אם מקור דין זה הוא הלכה למשה מסיני - לא ניתן ללמוד ממנו על דינים אחרים.

הצעה ב': במילה נאמר 'אות', 'ברית' ו'דורות' - מילים אלו נאמרו גם בשבת - מכאן שמילה שקולה כשבת ולכן היא יכולה לדחותה.

הצעה ג': 'ביום השמיני' - מכאן שהמילה מתבצעת דווקא ביום השמיני גם אם זה יוצא בשבת!

הצעה ד': 'ביום השמיני' - המילה מתבצעת ביום השמיני גם אם הוא חל בשבת.

נדחה - מ'השמיני' לומדים כבר דברים אחרים: 'שמונת ימים' - למעט יום שביעי. 'השמיני' - למעט יום תשיעי.

מהו המקור של חכמים הסבורים שמילה דוחה את השבת.

גם חכמים החולקים על ר"א בעניין **מכשירי מילה** - מודים שהמילה **עצמה** דוחה את השבת.